

2015-32-013-00007

Skrivelse af 29. januar 2015 fra advokat

En hest blev handlet i juni 2012 efter at have gennemgået en handelsundersøgelse af dyrlæge D-1. I maj måned 2013 undersøges hesten for halthed, idet den igennem en periode havde været vekslende halt. Undersøgende dyrlæge D-2 fandt, at hesten havde benstillingsfejl og som følge af disse ikke kunne gøres varigt rengående på højre forben. Ved senere syn og skøn, december 2014 udført af dyrlæge D-3, fandtes hesten at have gigt i kodeleddet HF samt at have en benstillingsanomali. Dyrlæge D-3 vurderede at denne benstillingsanomali var så relativ mild, at der ikke var en årsagssammenhæng mellem denne og den konkrete halthedsårsag. Køber sagsøgte sælger og dyrlæge D-1, som havde handelsundersøgt hesten.

Rådet udtalte:

Spørgsmål 1:

Det ønskes på baggrund af sagens billed-, video- og røntgenoptagelser, der viser hestens benstilling, oplyst, om det kan anses for veterinærfagligt korrekt for en handelsundersøgende dyrlæge at undlade at beskrive og risikovurdere hestens benstilling i forbindelse med en klinisk handelsundersøgelse gennemført den 25. juni 2012?

I benægtende fald ønskes det oplyst, hvorledes hestens benstilling burde have været beskrevet og risiko vurderet.

Besvarelsen bedes begrundet og givet med henvisning til den formular, som blev benyttet under undersøgelsen, jf. bilag 3.

Svar ad 1:

Nej, det anses ikke for veterinærfagligt korrekt. Såfremt hesten havde en tilsvarende benstilling og beskæring, som det fremgår af sagsmaterialet, da burde handelsundersøgende dyrlæge have bemærket, at hesten havde en benstillingsanomali.

Hestens benstilling burde have været beskrevet som værende: Let indadadrejet på begge forben (BF). Mest tydelig på højre forben (HF). Der ses tillige let parallelforskudte piber på BF, denne forandring er så lavgradig, at den oftest vil vurderes at være indenfor den normale variation, og derfor vil dette fund normalt ikke beskrives for en hest af denne type, alder og brug.

Begge fund er relativt almindelige og synes kun sjældent at bidrage til halthed hos varmblodsheste. Derimod ses der oftere halthed relateret til disse benstillingsfejl hos trav- og galopheste.

Rådet finder, at forandringerne bør beskrives i formularen, der blev brugt ved handelsundersøgelsen, punkt. 12, A, samt at vurderingen burde fremgå af første side af formularen: Denne benstillingsanomali antages ikke at påvirke den påtænkte anvendelse af hesten, som ridehest, henset til hestens alder, type og tidligere brug.

Spørgsmål 2:

Det ønskes oplyst, om hesten må anses for at være indfodet og i givet fald i hvilken grad, samt om hesten har lange koder og i givet fald i hvilken grad?

I bekræftende fald ønskes det oplyst, om den eller de pågældende benstillingsanomalier vil kunne prædisponere hesten for og medføre ortopædiske problemer, herunder kodeledsarthrose.

Besvarelsen bedes begrundet.

Svar ad 2:

Hesten anses for at være lavgradig indfodet: (normalt graddes i tre grader: let/lavgradig, moderat, og alvorlig/højgradig). Hesten anses ikke for at have lange koder.

Jf. svar ad spm.1, skønnes benstillingsanomalien kun sjældent at bidrage til ortopædiske problemer hos varmblodsheste.

Spørgsmål 3:

Det ønskes oplyst, hvilken veterinærfaglig rådgivning (om nogen) om hestens benstilling, der burde have været ydet til en køber af hesten, såfremt det lægges til grund, at formålet med hesten var at benytte den som ridehest?

Det ønskes i denne forbindelse oplyst, om rådgivning om mulige skader udløst af hestens benstilling og mulighederne for forebyggelse heraf hører til en handelsundersøgende dyrlæges pligter?

I bekræftende fald ønskes indholdet af den relevante rådgivning beskrevet.

Svar ad 3:

Rådet finder, jf. svar ad 1, at beskrivelsen burde anføres i punkt. 12, A og vurderes, ved afkrydsning på første side af formularen, som at denne benstillingsanomali ikke antages at påvirke den påtænkte anvendelse af hesten, som ridehest og henset til hestens alder, type og tidligere brug.

I denne konkrete sag og med dyrlægens samlede vurdering, finder Rådet ikke, at dyrlægen nødvendigvis burde have rådgivet yderligere om eventuelle forebyggende tiltag.

Rådet finder, at der ved en handelsundersøgelse kan være behov for, at den enkelte sælger/køber opnår yderligere rådgivning som følge af de enkelte fund beskrevet i undersøgelsesformularen. Behovet herfor er op til den enkelte køber/sælger, men Rådet finder, at undersøgende dyrlæge tillige må vurdere behovet for yderligere rådgivning i det konkrete tilfælde.

Spørgsmål A:

Det Veterinære Sundhedsråd bedes oplyse, hvorvidt hestens benstilling kan have ændret sig eller være blevet påvirket i perioden efter leveringstidspunktet i juni 2012 og frem til det tidspunkt, hvor der blev gennemført syn og skøn, den 31. marts 2014, herunder om det forhold, at en anden smed

med sin måde at beskære og sko hestens hove kan have påvirket benstillingen.

Det bemærkes, at hoppen var kåret i hovedstambogen.

Det Veterinære Sundhedsråd bedes begrunde svaret.

Svar ad A:

Hestens reelle benstilling skønnes ikke, i nævneværdig grad, at kunne ændres i den angivne periode, da vækstlinjerne i hestens lemmeknogler er lukket på handelstidspunktet. Beskæring og beslag kan enten tydeliggøre eller reducere tydeligheden af benstillingsanomalien. Dette ændrede synsindtryk kan opnås ved en eller flere beskæringer og/eller anlæggelse af beslag.

Spørgsmål 4:

Giver sagen i øvrigt Det Veterinære Sundhedsråd anledning til bemærkninger?

Svar ad 4:

Rådet finder det vigtigt at understrege, at det ved haltheder hos heste er vigtigt, at dyrlæge tilkaldes med henblik på udredning, således at der kan stilles en præcis diagnose, hvorved passende terapi kan iværksættes, så hestens tarv tilgodeses.

Sagen viser tillige, at det kan være uhensigtsmæssigt, at sælgers daglige dyrlæge ved handel rekvireres som købers dyrlæge.

Afgørelse:

Sagen blev ophævet af sagsøger, og retten traf omkostningsafgørelse.